

కన్నీళ్ళో చేయి

మరిపై చీకటి సంపత్సరాల
వెనక

మలెల మేడ
వెన్నెల గదిలో
ఇంద్ర ధనసు
మంచు తెరలలో
సితారు జాజుల
సన్న జలులో
పూ రి మొగాడూ
నిండేన మనిషిగా
అతనూ,

బంగారుకొమ్మ కొసని
పూసిన ఆణి ముత్యంలా
విశాలాక్షి
ఉన్నప్పుడు

“యా పువ్వుల పూజలు ఎన్నాళ్ళో”
“యా రంగుల పాటలు ఎన్నాళ్ళో”
అన్న శంకల మొసళ్ళు
తల ఎ తక ముందే
పాటలు తెగి
పూజలు మండి

ముత్యాలముగులు
 మటిసాలె
 నాన్న నెతుకుపోయేక
 అప్పుల నక్కలు ఆరెకరాలూ
 చీక్కుపోకా
 మిగిలిన

అతనూ, విశాలాక్షి
 ఎండ కాల్చిన
 వెన్నెల ముత్యాల్ని
 గుడ్డి పూసలుగా
 చూసుకొని

పుచ్చిన కోరికల్ని
 చావని ఆశల్ని
 పాత పోపుల డబ్బాల
 కెతుకొని

పట్నం కొట్టుకుపోతూంటే
 "నన్ను పెళ్ళాడినందుకు...."
 అనడిగే లోగానే

చెంపని పూసిన రోజూ

నతని నోటి కడ్డంపెట్టి

'మీతో నరకం స్వర్గ తుల్యం'

అన్న హామీ యిచ్చి

'కష్టాలు కలకాలం వుండవ్'

అన్న ఆశ

ఆమె రగిల్చినప్పుడు కూడా

అతనికి

ఃఖం వచ్చింది

కాని
కన్నీ రాలేదు.

• • •
అసలు కవిత్వం
అరటావు అణాకి
మనిషి మాంసం
ఆడదా నెతు ఆరణాలకి
అదెకు దోరికే రోజుల్లో
అతని నాకిరీ

పులలేని
పాత గొడుగునీ
వాళ్ళ యిల్లు గృహం కాదనీ
పాత చింకి కొంపనీ
వాళ్ళ బతుకులు జీవితాలు
కావనీ

చె తన్యంవున్న చావులనీ
వాళ్ళు దేవుడు పుట్టించిన
మనుషులు కారనీ
పీశాచాల యాగంలో

సమిధలనీ
వాళ్ళ బండెప్పుడూ ఓడవదనీ
వాళ్ళ కావడి

రెండు కుండల్నిండా

కష్టాలేననీ

తెలియక

ఆమె అన్నమాటలు
రెక్కల తేళ్ళయి

అతని మనసు కుటీనా
 కరతు ముందుందని
 యీ ముప్పై ముళ్ళ
 శిఖరాల్లో

ఆశలు కాలి

అగిలు ఆరి

వెలిసిన చీర పువ్వులా ఆమె,
 పగిలిన పాతచెప్పులా అతనూ

ఐనా

అతనికి దుఃఖం వచ్చింది

కాని

కన్నీ రాలేదు

ఎదమీద కుంపట్లా
 ఎదిగిన

పాతికేళ్ళ కకుంతలకి

పెళ్ళిడు దాటిపోయిందని

ఆమెకే తెలిసిపోయినా

భరించక చేసేదిలేక

“యా నిప్పులబాట ఎన్నాళ్ళు”

“యా రేపు లేని చీకటి ఎన్నాళ్ళు”

ప్రభూ ?

అన్న

అతనిదీ, విశాలా ఓదీ

పలవరింతల ప్రార్థన

ప్రభు

వ్వినుకపోతే

“ఇదా : నీ యినుప శాసనం ?

నీ కంచుకాలు మామీదా ?”

అనడగలేక

నరెండరై పోయినప్పుడు

కూడా

అతనికి

దుఃఖం వచ్చింది

కాని

కన్నీ రాలేదు

మాసిన గోడలు యింకా మాసినటూ

ఉన్న కొద్దిపెంకులూ లేనటూ

ఉండే

తన కుక్కిగది ఒకటికీ

కట్టల్సిన ఆర్నెల్లదీ

తండ్రెంత చెప్పినా

అడగని

కొండలా వెండు కడగడో

అతనికీ, శకుంతలకీ

తెలిసిపోయినా

అతనికి

దుఃఖం వచ్చింది

కాని

కన్నీ రాలేదు

అ మధ్య

ఖరీ దెన కొత్త సిగరెట్లెచ్చేలా

కొండలా వొచ్చి

సెకిలు గంట

ఇనప గజెలా

జ్ఞ
మోగిసూ

శకుంతలని

విసిగిసుంచే

ఆమె జాకెటు

ఎక్కడ చిరకూడదో

అక్కడ చిరిగి

పాతికేళ్ళ యవ్వనం

యిరవై ఐదేళ్ళ దుఃఖంగా

పొంగినప్పుడు

మటం విప్పి ముందుకుసాగే

మచ్చల పాములా

కొండలావు చూపు కాటుకి

మానం చచ్చి

ప్రాణం మిగిలి

ఆతనూ, శంకుతలా

ఎంత ప్రార్థించినా

ఎంత అర్థించినా

భూదేవి

సవితి బిడలు చేసి

ఒడి యివ్వక

'కొండలా వ్యేధవ'

అని తిట్టే

ఆర్నెల

అర్హత

అదే

తి

అతనికి లేకపోయినప్పుడు కూడా
 అతనికి
 దుఃఖం వచ్చింది
 కాని
 కన్నీ గ్రాలేదు

“దీన్ని వీడు లేవదీసుకుపోతే”
 “యీ పిల్లలు పిడగుపడి ఛనే”
 అన్న పాదాలోచనలు
 పాములె మనసుని కుటి
 గరళం కళ్ళకి దిగి
 ప్రేమ ద్వేషమె
 ఆశ కి ఆవేశమె
 తను తన పిల్లల్నే అదరించలేదని
 తెలిసిన
 శకుంతల

చీకట్లో ఒంటి నక్షత్రంలా
 అతనింట్లో వున్నప్పుడు పెరట్లో
 గజగజలాడినా

తర్వాతది
 ఓణీలెవని
 బడి మానేసి
 పరికిణీలు కూడా

చాలవని తెలుసుకున్నా
 తన బుసకి
 కాటుకన్నా విషముందని
 తెలియక, ఎదురుపడి

తన ఊపిరి 'నెగలో'

మాడుతూ వున్నా

అతనికి

దుఃఖం వచ్చింది

కాని

కన్నీ ప్రాలేదు.

• • • • •

మొన్న

'నాన్న పెన్నిలు'

అని ఆఖరివా డడగటోతే

'పార్కరు పెన్నొద్దురా

.....కొడకా'

అని అతను విసిరిన

తిటు

విశాలాక్షి ఎదలో పేలి

దుఃఖం

చీర చెంగు బిగించిన

నోట్లోంచి రాలేత్తి

కళ్ళలో నీరె

కారి

తనని

కాల్చినా అతనికి

దుఃఖం వచ్చింది

కాని

కన్నీ ప్రాలేదు

• • • • •

దగరలేని విశాల

ఎండు గుండెలమీద

మీసాలు కలిసిన

జబ్బు పురుగులా

సెతస్కోపు పాకితేనే చూడలేని

తనని

మిషనూ, మందులూ

పన్నేయ్యని

ఎన్. జి. వా. కినిక్ తాలూకు

వచ్చేసినట్టు నటించే

డాక్టరు

P. A. view of chest

X—Ray తీయించమంటే

తనదగ్గర ఎప్పుడూ వుండని

పదిహేనూపాయలూ

ఎప్పుడేనా వుంటే

విశాల ఎండు గుండెలో

ఏ జబ్బులేదో తెలుసుకుందుకి

X—Ray తీయించాలనుకొని

“ఎన్నాళ్ళీ రంగులేని బతుకు?”

నరనరాన్నీ పీకి

ర క్తంలేని మాంసాన్ని

మాంసం లేని ఎముకల్ని

నమిలి నమిలి

చంపక

ఓక్కవేటుతో

మమ్మల్నందర్నీ

రాలెప్పుడు

స్వామీ :

నేను వినేను

విశాలదగ్గ

అన్న అతని
 ప్రార్థన
 యముడూ, దేవుడూ
 ఒక్కలాగే యిగ్నోర్ చేసినా
 అతనికి
 దుఃఖం వచ్చింది
 కాని
 కన్నీ రాలేదు

మూజెల కిందట
 కాజల్ పెట్టిన
 కలువ కన్నెలా
 తెలంచు చలచీర
 కటుకొచ్చిన
 కొండలావు చెల్లెల్ని
 “ఖరీదెంత?”
 అనడగకూడదనుకునే
 తలీ కూతుళ్ళిద్దరు
 వంతపాడి
 “ముప్పయ్యా!” అన్న నిరాశ
 “ముప్పెయ్యం చే ఎంత బావుణ్ణా?”
 అని విశాలాక్షి బెటపెట్టని
 విచారం
 రెండు గుండెల్ని
 నింపి
 ఆ చీర

కాలం కొండచిలువ మ్రింగిన
 ఎన్ని మధురాను భూతుల్ని
 బెటకు తీసి
 చేరిగిన విశాలాక్షి
 నవ్వులు సరిదిదగలదో
 అత నూహించుకున్నప్పుడు
 అతని గుండెలో
 నిప్పుల కవ్వం చిలికినట్టయినా
 కూడా
 అతనికి
 దుఃఖం వచ్చింది
 కాని
 కన్నీర్రాలేదు.

• • •

ఆరాత్రి

"కా రొద్దు, కనకం వదు
 మణు లొద్దు, మాన్యా లొద్దు ■
 సిరు లొద్దు, సింగారా లొద్దు ■
 జన్మలో
 ఒక్కటంటే ఒక్కటి
 తెలచీర నలంచుది
 అదేనా నూల్లి
 ఒక్కచీర
 కొనేక్కరి ప్రసాదించు
 స్వామీ
 అని
 మనిషి కాదనేని
 ప్రార్థన

అతను దేవుణ్ణి
 చేసుంటే
 చంద్రుణ్ణి వెన్నెల్లా
 చలగా
 తామరలూ, కలువలూ కలిసి

కటినటు నిండుగా
 విశాలాక్షి చెంతచేరి
 "మణి!"

అన్నప్పుడు
 ఎప్పుడో మధురస్వప్నంలో
 ఎవరో తీయగా పాడిన పాట
 మళ్ళీ విన్నట్టయి
 చెదపట్టిన స్మృతుల పుస్తకంలో
 ఒకపేజీ వెక్కిరించినట్టు
 ఆగి

పెళ్ళయిన కొత్తలో
 తను ఎక్కువగా కోరినప్పుడు
 ఆమె తన నలాగే పిలిచేదని
 గుర్తుకి వచ్చి,

"మనక చీకట్లో మణి అని
 భ్రమించి
 ముటుకుంటే

పామె నీ చేతికి
 చుట్టుకున్నానా?"
 అన్నాలోచనోచ్చినప్పుడు

కూడా

అతనికి

దుఃఖంవచ్చి
కన్నీ రాలేదు.

• • •
ఆ కాళ రాత్రే
“ఈ వేళ నీ పుట్టిన్రోజు
ఏమివ్వగలను
ఇది తప్ప”

అని ఆమె
ముదుతో
తననుదురుకాల్చి
బెట

ఎదమీది కుంపటి
వోణీలేని శారదా
లెక్కలాని కొడుకులూ
వున్నారని
పేనని తాడులా
విడి వెళిపోతే
బెడ్లెలు ఎర్రచీకటి
తన మనసుని

చుట్టి చుట్టి చంపేసినప్పుడూ
“విశాల దగుతూనే వుంటుంది
పెద్దపిల్లకి పెళ్ళికాకుండానే వుంటుంది
వోణీలేని శారదకి పరికిణీలు చిరుగుతూనే

వుంటాయి

తర్వాత వాళ్ళకి లెక్కలాకుండానే

వుంటాయి

తెల్ల చీర తను కొనేకుండానే వుంటాడు”
అన్న ఆలోచనలు

గుండెని కోసూవుంటే

“యీ కతుల పర్వతం

నే నెక్కలేను

యీ విషసముద్రం

నే నీదలేను

యీ నిప్పులదారి

నే న్నడవలేను

మాకు, చావు

నిండుగా జీవిత ద్యేయంలా

చల గా తీరిన కోరికలా

వుంటుంది

మమ్మల్ని

క తేర బోనులో

నొక్కడం

నీ లీలా స్వామీ”

అని ప్రార్థించినప్పుడు

కూడా

అతనికి

దుఃఖం వచ్చింది

కాని

కన్నీ త్రాలేదు.

ఆమర్నాడు

మొన్న కాలని శవంలా

రేపటి జబ్బుకి ముందొచ్చే మూలుగులా

కాకుండా

అతను

ఒక భర్తగా

ఒక తండ్రిగా

ఒక మొగాడుగా

నిద్రలేచి

పోయి లోగా ఒక్క మంచిపని

చేసినన్న నమ్మకంతో

ఆఫీసులో

ఆగని బుసలాటి ఫేను చప్పుళ్లో

కాఫీకి అరిచే పేగులు

తనవి కావనుకొని

కాలే కొది చౌకబారు సిగరెట్లూ

యింకా కొద్దిచేసి

రథసప్తమినా డొచ్చే

విశాల పుట్టినోజుకి

కొండల్రావు చెల్లెలు చీరలాంటిది

పట్నంలో

'ఇంగ్లీషు డ్రెస్ హాస్'లో

'మూన్ డ్రీమ్ శారీ'

ఖరీదు 'ముప్పమ్యే'

కొండానికి

మూణెలలో

మూడు పదులు మిగిల్చినప్పుడు

అనిర్వచనీయమైన సంతృప్తితో

కూడా

అతనికి

దుఃఖం వచ్చింది

కాని

కన్నీ ర్రాలేదు

పుట్టిన్తోజు ముఱుదనాడు
 పనిమీద పట్నం పంపించిన
 ఆపీసర్ని ఆశీర్వాదిసూ
 అడవి మృగాల మెరిసే కళ్ళలా
 వెలిగే పట్నపు లెట్ల
 మధ్య చీకట్లో
 'ఇంగ్లీషు డ్రెస్ హాస్' చేరుకొని
 షో కేస్తో
 తెలదొర మట్టిశవంబొమ్మ
 శాపం చూపు తగలకుండా
 షాపులో కెళ్ళి
 అరవ అతివ ముక్కుపుడకలో
 మూరెడు ట్యూబులెటూ గుచ్చుకోకుండా
 వంగి, వదిగి
 దీనంగా, దైన్యంగా
 హేయంగా

"తెలదొరలు మళ్ళీ వచ్చేవరకూ
 యీ తెలముఖాలకి అమ్మడం"
 తన శాపభాగంగా అంగీకరించిన
 సింధీ షాపువాడి
 నవ్వని నవ్వుల విషం
 తటుకొని
 అతను వేసిన చీరల మేట్లోంచి
 తన క్కావలసిన
 తెల్ల చీర కొనుక్కొని

బెటపడి

సముద్ర పొడున

కూర్చున్నప్పుడూ,

నల మేఘాలో మెదిలే చంద్రుడు
 అస్పృశ జుట్టుముడిలో
 వెండిపువ్వులా మెరిసి
 తనమీద

ముత్యాలవాన కురిపించినప్పుడూ,
 ప్రియుడికోసం పరచిన పెటలా
 సముద్రం తెలకెరటాలని పరచినప్పుడూ
 "రేపు నాకూడా....."

అన్న ఆశ విరిసినప్పుడూ."

ఆఖరి బస్సులో
 తిండి తినని నిండు కడుపుతో
 విరిగిన కల అతికిన సంతోషంతో,
 తనకి

దొరికిన దంతబొమ్మకి
 ఉలిపొర కాగితం
 కొనగలిగినందుకూ
 నిజం దేవుడి పాదాలదగర
 నూనె దీపం వెలిగించగలిగినందుకూ,

ఆత్మ విశ్వాసంతో
 దేశం మంచిదనీ
 దేవుడు కరుణామయుడనీ
 భక్తి విశ్వాసాలతో,
 రేపొద్దున స్నానం చేసేక
 విశాలని నర్మపైజు చెయ్యవలసిన
 చీర

గోడ మేకుని జూట్ హేండుబేగులో
 వేలాడుతూండడం

చూస్తూ పడుకున్నప్పుడు కూడా

విండు కోరిక
 తీరని ఆనందతో
 అతనికి
 దుఃఖం వచ్చింది
 కాని
 కన్నీర్రాలేదు.

* * *
 ఆ మర్నా దుదయం
 విశాల పెరట్లో స్నానం
 చేస్తున్నప్పుడు
 అతను
 కాలెండరు దేవుడి
 కాగితపు నవ్వులో
 'ఇంగీ ము డ్రెస్ హౌస్'
 కవరు చింపగానే
 హృదయం చిరిగినట్టయి

దానోంచి పా మొచ్చినట్టయి
 అతను విసిరేసే
 కుక్కి మంచంమీద
 పొరలు విప్పుకొని
 వసువులో ముంచిన
 కళ్ళ కలక గుడ్డలా
 కన్నెకన్నుకి కాటుక చెరిగి
 కామెర పట్టినట్టు
 అసహ్యంగా
 పడుంది అతను ముందురాత్రి

షాపు ట్యూబులై టు
 కళ్ళలో గుచ్చుకొని
 రంగుల భేదం
 తెలియక
 కొన్న
 పచ్చచీర

ఆ చీర కింద
 పునిత్రీ శవం పడుకున్నట్లయి
 అతనికి
 కన్నీళ్ళొచ్చేయి.